

Pels drets humans: unes eleccions, dos parlaments

written by Santiago Marimón | 26 de novembre de 2017

L'article 15 de la Declaració Universal dels Drets Humans, diu: "1) Tot individu té dret a una nacionalitat. 2) Ningú no serà privat arbitràriament de la seva nacionalitat, ni del dret de canviar de nacionalitat". L'Estatut vigent explicita que Catalunya és una nacionalitat. Sense valor jurídic (Tribunal Constitucional *dixit*), però pot ser un dret reconegut per tot país que respecti els drets humans i també doni suport a la reivindicació del seu exercici.

Les formacions polítiques que es presenten el 21D haurien d'explicitar si es comprometen o no al fet que el Parlament aprovi ja un DNI i un passaport que expliciti que el titular té la nacionalitat catalana per haver demanat exercir un o els dos drets esmentats. Compromís també que si governen aniran establint ja consolats arreu del món que representin els qui tinguem acreditada la nacionalitat catalana. Començant per Europa. També el mateix que fan països petits: acords per compartir representació diplomàtica per si ho precisen ciutadans que exerceixin aquest dret. Es tracta d'aplicar el que necessitarem si Catalunya esdevé independent i que precisem ja els qui no confiem que ens representi un estat amb un govern a qui sembla agradar-li torturar-nos i/o tribunals que menyspreïn drets universals. Quan siguem fora d'Espanya com turistes, científics, professionals o empresaris també portarem, si ens convé, el passaport espanyol. La Constitució de la República catalana hauria de seguir reconeixent la nacionalitat espanyola als ciutadans de Catalunya que ara la tenen i desitgin mantenir-la.

Es tractaria de modificar el ritme del procés. No començar per una DUI sinó pel reconeixement formal d'aquest dret humà expressat en un DNI i un passaport de la nació catalana. Cal

assolir l'acceptació, per part de la UE, d'aquest dret humà formalment reconegut per l'ONU. Quan tinguem també un estat reconegut per la UE ja estriparem els que tenim. El 27 de setembre l'ex-primer ministre francès, el català Manuel Valls, deia que "la independència de Catalunya suposaria la fi del que és Europa". Hi estic d'acord. Ens cal que la Unió Europea deixi de ser l'Europa dels governs i passi a ser l'Europa dels pobles units des de la llibertat i el compromís del respecte pels drets humans reconeguts per l'ONU. La gran majoria dels europeus crec que hi estaríem d'acord.

Si se'm pregunta si sóc independentista sovint dic que sempre he pensat que tots els components de l'univers, també els humans, som interdependents; però a les persones que vivim en societats amb drets humans regulats, a partir d'una certa edat, se'ns va reconeixent la llibertat per elegir dependències, el dret a participar en l'elecció dels parlaments que regularan les nostres interdependències i el dret a exigir no estar sotmesos a lleis o sentències que impedeixin l'exercici dels drets humans reconeguts per l'ONU. En una Catalunya independent, per raons geogràfiques, econòmiques i culturals, seguirem tenint interdependències amb Espanya. Regulades, segons voluntats separadament expressades per la ciutadania de les diverses nacions de la península, mitjançant les diverses llengües reconegudes i diversitat de formes de participació. La Constitució d'Espanya ja reconeix que en som una d'elles, però hi ha partits auto qualificats de "constitucionalistes" que volen que es prohibeixi explicar-ho a les escoles d'Espanya, començant per Catalunya. Vull un estat català, puc tenir paciència per viure-ho, però absoluta impaciència per saber que els drets humans se'ls hi poden explicar ja als nostres néts; sense cap risc. Sabem el que han fet o decidit els governs i parlaments d'Espanya i Catalunya des del mes de setembre i podem llegir altres articles de la Declaració Universal dels Drets Humans; concretament els 10,14,18,19, 20, 21, 22, 27, 28, 29 i 30. Tenint-los presents en faig la següent proposta per a la transició.

Constituït el Parlament sortit de les eleccions del 21D i elegit el president o presidenta de la Comunitat Autònoma de Catalunya (CACat), elegir també el president o presidenta de la ja declarada República catalana, que podrà ser o no la mateixa persona. Prèviament declarar que la República catalana tindrà personalitat jurídica definitiva a partir de l'aprovació d'una nova llei de transitorietat que serà elaborada per una comissió aprovada pel Parlament, en un termini de temps a explicitar; que també sol·licitarà el seguiment dels treballs de la comissió per part de persones a designar pel Consell de Drets humans de les Nacions Unides, el Parlament de la Unió Europea i el Parlament del regne d'Espanya. Persones a les quals se'ls sol·licitarà que emetin informes previs al fet que el Parlament voti la nova llei de transitorietat i sol·liciti l'entrada de la República catalana a la UE i a l'ONU. Si l'actitud del govern d'Espanya ho fa convenient, caldrà que el Parlament europeu o alguns països vetllin per la seguretat dels edificis on el govern de la República catalana estableixi domicilis oficials provisionals, quan així ho hauran aprovat el Parlament de la CACat, o el nou Parlament de la República catalana a constituir temporalment pels mateixos membres del Parlament de la CACat i que es reunirà on calgui per raons de seguretat. En terra ferma o en algun port de la Mediterrània. Ja sabem que hi ha ports i navilieres que ofereixen "serveis atípics" a estats de la UE. Els acords del Parlament de la República no requeriran quòrum mínim de participació però sí de facilitats físiques i econòmiques d'assistència. Cal preveure com, del que ja contribuïm amb els nostres impostos o voluntàriament, es finança formalment l'activitat de la República catalana, sense risc de ser requisada i fins que sigui reconeguda per la UE. Aprovada la nova transitorietat, que preveurà com i quan es dissoldrà la CACat, el Parlament serà simultàniament la seu, tant de la CACat, com la d'una República que anirà assumint competències sobre Catalunya i les persones físiques i jurídiques que puguin tenir el DNI català, encara que no el vulguin sol·licitar però hi tinguin acreditada la residència.

Suposo que el cens ja haurà estat depurat de tots els qui s'hagin empadronat darrerament a Catalunya malgrat tindre-hi exclusivament el vincle de voler intentar bloquejar la nova República.

El Parlament sortit del 21D ha de reeditar la frase de Suárez revisada per l'experiència de 40 anys: "*de la llei espanyola monàrquica a la llei catalana republicana*". Llavors sí que el franquisme s'haurà acabat a la nostra nació i podrem recuperar acceptables relacions amb el convocant del 21D. Però primer l'hem de guanyar prou clarament.